

Жук О.І.

к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту

ДВНЗ “Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника”

ОСНОВНІ ЗМІНИ СИСТЕМИ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИХ ТА МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ

Законом України “Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи” від 28 грудня 2014 р. внесено значні зміни до Податкового кодексу України.

Серед найважливіших нововведень є зміна системи загальнодержавних та місцевих податків і зборів.

З 1 січня 2015 р. до загальнодержавних податків відноситься: податок на прибуток, податок на доходи фізичних осіб, податок на додану вартість, акцизний податок, екологічний податок, рентна плата, мито.

До місцевих податків належить: податок на майно та єдиний податок.

Місцеві збори включають: збір за місця для паркування транспортних засобів й туристичний збір [1].

Зі складу загальнодержавних податків та зборів виключено: збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства; збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію та з 01.01.2016 збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ.

У склад місцевих податків та зборів перейшли плата за землю та транспортний збір (раніше збір за першу реєстрацію транспортного засобу). Фіксований сільськогосподарський податок трансформувався у 4 групи єдиного податку місцевих податків.

В рентну плату тепер включено колишні: плату за користування надрами, збір за користування радіочастотним ресурсом України, збір за

спеціальне використання води, збір за спеціальне використання лісових ресурсів.

Значні зміни відбулися і в системі місцевих податків та зборів.

Збір за впровадження деяких видів підприємницької діяльності ліквідовано, тобто торгові патенти придбавати більше не потрібно. І тепер, на перший погляд, місцеві податки та збори складається з двох податків та двох зборів. Однак замість податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у переліку місцевих податків з'явився податок на майно, який складається з: податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю.

При цьому транспортний податок та плата за землю раніше належали до загальнодержавних податків і зборів. Такі зміни пояснюються необхідністю збільшення дохідної частини бюджету територіальних місцевих громад.

Змінами до Податкового кодексу України також доручено місцевим радам обов'язковість встановлення єдиного податку, транспортного податку та плати за землю. Що стосується податку на нерухомість, збору за місця для паркування транспортних засобів та туристичного збору, то місцеві ради будуть встановлювати за бажанням [2, с. 39].

До повноважень сільських, селищних, міських рад додали встановлення в межах визначених Податковим Кодексом України, ставок акцизного податку з реалізованих суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів. Поки відповідна рада потрібне рішення не прийме, указаний податок, а також інші місцеві податки (за винятком плати за землю) справляються із застосуванням мінімальної ставки, визначеної в Податковому Кодексі України [3].

Отже за результатами проведеної податкової реформи кількість загальнодержавних та місцевих податків і зборів зменшено із 22 до 11, однак зменшення відбулося шляхом їх згрупування та переформатування, фактично

вилучено три збори з системи загальнодержавних та один збір з системи місцевих податків і зборів.

Література

1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи Закон України від 28.12.2014 р. № 71-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/71-19>

2. Все про бухгалтерський облік № 3 від 13.01.2015

3. Податковий кодекс України від 23.12.2010 року № 2856-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/nk/>